ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਟੇਟ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮਜੀ ਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ & ਅਨੁਸਾਰ

(2022 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 293)

ਮਾਰਚ 09, 2022

[ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਬੀ.ਵੀ. ਨਾਗਰਥਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਸ.302 ਰ/ਵ ਸ.34 – ਕਤਲ – ਸਾਂਝੀ ਇਰਾਦਾ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.302 ਰ/ਵ ਸ.34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਹ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੰਦਿਗਧ ਸੀ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਿੰਨ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਕੋਲ ਕੁਹਾੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ – ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ – ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ – ਭਾਵੇਂਕਿ, ਇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਸ.302 ਰ/ਵ ਸ.34 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਿਊ1, ਪੀਡਬਲਿਊ3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਿਊ5 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਕੋਲ ਕੁਹਾੜੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ।

ਪਰ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ3 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ5 ਸਭ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਾਖਲ/ਲੋਡ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਗਵਾਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਵੀ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ5, ਜੋ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਕੁਲ੍ਹਾੜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 4.1]

2. ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ, ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲਗਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। [ਪੈਰਾ 4.2]

3. ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੋਜਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪਰੰਤੂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾ ਹੀ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰੀ-ਅਪ੍ਰੀਸ਼ੀਏਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੰਦਿਗਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸੰਦੇਹ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਵੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਏ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। [ਪੈਰਾ 4.3]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 293 ਦਾ 2022.

ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਗ੍ਵਾਲੀਅਰ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 13.12.2018 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਸੀ.ਆਰ.ਏ. ਨੰਬਰ 339 ਦਾ 2006 ਵਿੱਚ.

ਪੀ.ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਗੋਪਾਲ ਝਾਅ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਵਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੇਅਸ਼ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਦਿਵਯੇਸ਼ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਗ੍ਵਾਲੀਅਰ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 339 ਦਾ 2006 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 13.12.2018 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਇੱਥੇ - ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਦੇ 17.01.2002 ਦੀ ਸਵੇਰੇ 8:30 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਦੇਵੇਂਦਰ, ਭਗੀਰਥ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਦਾ ਭਰਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਟਾ ਪੀਸਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੇਸ਼ (ਏ-4) ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ (ਏ-3) ਨਾਲ ਮਿਲੇ। ਜਦੋਂ ਦੇਵੇਂਦਰ ਨੇ ਪੈਸੇ ਮੰਗੇ, ਤਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ। ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੇਵੇਂਦਰ ਦਾ ਭਰਾ, ਨਾਮਤਃ, ਰਾਮਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਭਗੀਰਥ, ਲੜਾਈ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਗਏ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਂਦਿਆਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਨਾਮਤਃ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਵੀ ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ-ਮੁਕੇਸ਼ 12 ਬੋਰ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਨਾਲੀ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ-ਕੱਲੂ ਬ੍ਰਿਜਕਿਸ਼ੋਰ 12 ਬੋਰ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਨਾਲੀ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਉਰਫ ਸਾਧੂ ਉਰਫ ਬਿਰਜੂਅੰਦਨ ਅਤੇ ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਕੁਹਾੜੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਾਮਸਵਰੂਪ ਦੇ ਗੋਦਾ ਵਿੱਚ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ-ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਨੇ ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਉੱਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਦੋਸ਼ੀ-ਕੱਲੂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਤੋਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਰਾਮਸਵਰੂਪ ਦੇ ਗੋਦਾ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਸਮੇਤ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ - ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ-1) ਨੇ ਵੇਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ, ਦੇਵੇਂਦਰ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨੇ ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਨੂੰ ਚਾਰਪਾਈ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਪਰ ਮੁੰਸ਼ੀਲਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲੈ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 9:20 ਵਜੇ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 307, 34 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ (ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(ਵੀ) ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪੋਸਟ ਮੋਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ/ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ

ਕੀਤੇ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302, 307 ਅਤੇ 34 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ (ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅੱਤਿਆਚਾਰ) ਐਕਟ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ/ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ। ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 302, 307 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2)(5) ਕਬੀਲੇ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਈਬਲ ਸੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਈ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਪੰਜ ਅੱਖਵਾਹਨੀ ਗਵਾਹਾਂ ਸਮੇਤ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ3 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ5 ਨੂੰ ਜਾਂਚਿਆ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੇ ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ. ਤਨੇਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ6 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਖਿਕ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਆਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ 5,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

3.1 ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 339/2006 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 – ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3.2 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

4. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 14 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: -

"14. ਬਹਸ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ; ਪਹਿਲੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ @ ਕੱਲੂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ

ਨੂੰ ਡਾ. ਤਨਾਜਾ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.6) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ, ਜਿਹੜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਬ੍ਰਿਜਕਿਸ਼ੋਰ ਸ਼ਰਮਾ @ ਕੱਲੂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ.ਤਨੇਜਾ (ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.6) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਮੀਸਾਈਡਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੀਮੋਰਲ ਆਰਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਅਤੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਦੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਫੀਮੋਰਲ ਆਰਟਰੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੱਲੂ ਨੇ ਸਾਂਝੀ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲੀਲਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ (2014) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 303 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਅਤੇ ਨੰਬਰ 3 ਬ੍ਰਜ ਮੋਹਨ @ ਬ੍ਰਿਜੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ/ਤਰਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

4.1 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਵਾਹ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ3 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ5 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਹਾੜੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰੰਤੂ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਰੰਤੂ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ3 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ5 ਸਾਰੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ/ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਵੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਵੀ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮਜੀਲਾਲ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਨਸ਼ੀਲਾਲ 'ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਨਸ਼ੀਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਵਾਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀਲਾਲ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ5, ਜੋ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਨੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਮਜੀਲਾਲ ਨੇ ਕੁਹਾੜੀ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿ ਮੁਨਸ਼ੀਲਾਲ ਨੇ ਕੁਹਾੜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਫੜ ਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ, ਕੁਹਾੜੀ ਮੁਨਸ਼ੀਲਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਭ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

4.2 ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕ ਆਮ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਹੱਤਵਹੀਣ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨੇ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟ ਲਗਾਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

4.3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 35 ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਆਮ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜੇ ਦਿੱਤੇ। ਪਰੰਤੂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੀਡੀਆ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ। ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਨੇ ਵੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3 - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਇੱਥੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ.

5. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਉਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੈ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 339/2006 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੁਲਜ਼ਮ ਇੱਥੇ - ਮੂਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣ ਲਈ ਹਨ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜੇਲ੍ਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ

ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ

ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate